

L. A. Lapidus

Чаріт

517

81:18

ΑΘΗΝΑΝ

600	πρωτ.	4	17
110	πρωτ. / νοτ.	4	4
30	"	"	08
80	πρωτ. / νοτ.	"	19
400	πρωτ.	"	14
30	πρωτ.	"	4
45	πρωτ.	4	15
160	πρωτ.	4	4
500	πρωτ. / νοτ.	4	14

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and ink bleed-through.

AKADEMIA

ΑΘΗΝΑΝ

X. A. SIDERIDES

Τ Ο Ι Σ

ἀπανταχοῦ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙΣ ΟΜΟΓΕΝΕΣΙΝ

Ο Σ Ο Ι

ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΔΟΞΗΣ

καὶ ὠφελείας.

ΖΗΛΩΤΑΙ ΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

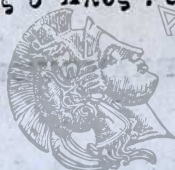
Ἐν τῷ τοῦ Γένους Ἑλληνικῷ
Τυπογραφείῳ.

Ἐν ἔτει. α.ωκ'.

Δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ
πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

Παῦλος ὁ Ἀπόσ· ἐν τῇ πρὸς Κορινθ· ἐπισ·

κεφ· β'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΦΙΛΑΤΑΤΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Πόσαι εἶναι αἱ πηγαί, ἀφ' ὧν καταρρέουσαι αἱ διάφοροι ἰδέαι τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καταποτίζουν τοὺς νόας τῶν ἀνθρώπων, καὶ πῶς αὐταὶ ἐντυπῶνται καὶ διαμένουσιν εἰς τοὺς ἀγράφους τῆς φαντασίας πίνακας, τοῦτο οὔτε πρόκειται νὰ διδάξωμεν ἐν τῷ παρόντι, μήτε εἶναι ἔργον τῆς ἡμετέρας ἐπαγγελίας. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἢτε Θεόπνευστος Ἀποκάλυψις ἐμπνεύσασα καὶ χαριτώσασα τοὺς ἀξίους ἐαυτῆς θεωρητικωτάτους νόας, ἐδίδαξε δι' αὐτῶν τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ἰδέας, καὶ ἡ ἱερὰ Φύσις καὶ ὠδήγησε, καὶ ὠδηγεῖ, καὶ ἐσόφισε, καὶ καθ' ἡμέραν σοφίζει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς διαφοροὺς καὶ πολυειδεῖς γνώσεις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτον ἀρκετὸν, οὔτε ἐδύναντο νὰ φθάσωσιν, εἰς ἣν ἤδη θεωροῦνται τελειότητα, τὰ διάφορα συστήματα τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων μὲ ἀπλήρη τὴν ἐκ Φύσεως βοήθειαν, ἂν δὲν ἐπενοοῦντο καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν ἐδύναντο νὰ μεταβῶσιν αἱ ἐφευρέσεις τῶν παλαιῶν γενεῶν εἰς τὰς μεταγενεστέρας.

Πόσα.

Πόσαι θαυμάσιαι παρατηρήσεις τῶν μετεώρων ἐτάφησαν ἐπάνω εἰς τὰς κορυφάς τῶν ὄρεων, καὶ ἐκρύβησαν μέσα εἰς τοὺς ποιμενικούς δρυμῶνας ὁμοῦ μὲ τὰ σώματα τῶν ποιμένων διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τοιούτων μέσων! Πόσαι ἀναγκαῖαι γνώσεις ζώων, φυτῶν, λίθων, μετάλλων, καὶ ἀπλῶς ὄλων τῶν φυσικῶν πραγμάτων, ἢ συνέζηταν μὲ μόνους τοὺς ἐφευρετάς, ἢ διαμείνασαι καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἀποβίωσιν εἰς τὰς ἀκρίτους γλώσσας, διεφθάρησαν μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς ἀγράφου παραδόσεως, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ὡς τραγέλαφαί! Πόσαι πνευματικαὶ διδασκαλίαι, τὰς ὁποίας ἐνέσταξαν εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν θεοφόρων ἀνδρῶν πολυχρόνιοι ἀσκητικοὶ ἰδρωτές, καὶ ἐπηύξησαν πνευματικαὶ καθαρότητες, ἔμειναν τεθαμμέναι μέσα εἰς τὰ σπήλαια ἀμα τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν αἱ ἱεραὶ ἐκεῖναι ψυχαὶ καταλιποῦσαι ἐπὶ γῆς τὰ χοϊκὰ σκῆνη, ἀπέπτησαν εἰς τὰ οὐράνια σκηνώματα.

Ἄλλὰ τέλος πάντων ὁ χαριτωθεὶς καὶ σοφισθεὶς τῶν ἀνθρώπων νοῦς, ὡς περ περίεργος εἰς τὸ νὰ ἐπινοῇ πράγματα, οὕτω καὶ φιλότιμος εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ νοηθέντα· οὐ μόνον ἐφρόν-

φρόντισε νὰ ἐπιθήσῃ ἐκάστῳ τῶν ὄντων τὸ προσ-
 φυῆς ὄνομα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀτενοῦς προ-
 σοχῆς καὶ ἐπιμονῆς του ἐφεῦρε γραμμικούς
 χαρακτῆρας, τοὺς ὁποίους συνάπτων πρὸς ἀλ-
 λήλους κατὰ συνθήκην, ἐφάνερωνεν ὑλικῶς,
 ὅσα νοερῶς καθ' ἑαυτὸν ἐφαντάζετο. Ἄλλ' ἢ
 τελειοποιήσεις τούτου ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ
 εἶναι ὑποκειμένη εἰς τοὺς κανόνας τῆς κατὰ
 βαθμὸν προόδου ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων γνώ-
 σεων· καθότι καὶ ἡ τέχνη τοῦ γράφειν μὲ τὴν
 διαδοχὴν τοῦ χρόνου ἐτελειοποιήθη καὶ τὰ
 ὄργανα τῆς γραφῆς μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς πεί-
 ρας ἐδοκιμῆσθαισαν.

Ἔλα τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαιοτάτων Ἀσιατικῶν
 πόλεων εἶναι πλήρη ἱερογλυφικῶν σημείων καὶ
 παντὸς ἄλλου εἶδους σηλογραφίας· τὰ ὁποῖα
 παριστῶντα τὸν ζῆλον τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων,
 ὃν εἶχον, ὥστε νὰ μετοχτεύσωσιν εἰς τοὺς μετα-
 γενεστέρους τὰς ἐφευρέσεις των· συναποδει-
 κνύουσι καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιοτέρων
 καὶ εὐκολωτέρων τῆς γραφῆς μέσων. Ὁ χάρ-
 τής, τὸ μέλαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς γραφῆς ὄρ-
 γανα, ἔπρεπε νὰ ἐπινοηθῶσι διὰ τῆς ὁδηγίας
 τῆς ἀνάγκης εἰς τὸν οἰκτεῖον χρόνον, καθὼς καὶ
 ἔπε-

ἐπενοήθησαν . καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνόμισαν ἴσως ,
ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν ἀναγκαίαν του τελειότη-
τα τὸ μέγα τοῦτο καὶ κοινωφελέστατον ἀγα-
θόν· καὶ ἂν διὰ τὴν εὐρεσιν ἐνὸς μόνου τρι-
γώνου , οἱ ἄνθρωποι ἔθυσαν ἑκατόμβην , πόσας
τάχα τοιαύτας θυσίας ἔπρεπε νὰ προσφέρω-
σιν οἱ ἐρευρεταὶ τῶν ὀργάνων , διὰ τῶν ἐποίων
διακρινόμενοι οὐ μόνον αἱ λοιπαὶ γνώσεις τῶν
ἀνθρώπων , ἀλλὰ καὶ αἱ ἀληθεῖς καὶ ἀναγκαῖαι
αἱ ἀποδείξεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τριγώνου .

Καὶ αὐτὴ ἡ ἱερά Ἀποκάλυψις ἐβεβαίωσε τὴν
ἀνάγκην τῶν τοιούτων γραμμικῶν ὀργάνων ,
ἐγχαράξασα πρῶτον εἰς τὰς ἱεράς πλάκας τὸν
Θεόγραφον νόμον , καὶ μεταχειρισθεῖσα ἔπει-
τα ὄργανόν τὸν Μωσαϊκὸν κάλαμον διὰ νὰ
ἀφέληται τὸν γνόφον τῆς ἀρχαιότητος , καὶ
νὰ διαλευκάνη τὰς ἱεράς ἀληθείας τῆς Κοσ-
μογενεσίας , καὶ νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς ψυχὰς
τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ὁδηγίας τῆς
ἱεράς νομοθεσίας . Καὶ τίς ἀνάγκη εἶναι ἀ-
φέντες τὰ ἔγγυς , νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ
πορφύρεα ; ἂν ἔλειπον ταῦτα τὰ σημεῖα ,
αἱ χορεῖαι τῶν ἀνθρώπων ἤθελον εἶναι τόσοι
δύσκολοι , ὅσον εἶναι δυσχερὲς νὰ μετακομί-
ση

ση τις ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος του εἰς γῆν ἀπωκιμένην· ἐν ᾗ ἤδη ἐπαναπαυόμενος ἐν γῆ πατρῴα, δύναται διὰ τούτων νὰ ὀμιλῇ ἐν βραχεῖ χρόνῳ καὶ μὲ τοὺς ἄλλων ἀπωκισμένους, καὶ νὰ ἐκπληροῖ πᾶσαν ὑπουργίαν του.

Μ' ὅλον τὸ ὅτι οἱ Ἐφευρεταὶ τῶν τοιούτων ἀναγκαίων μέσων εἶχον μέγα δίκαιον νὰ ἐγκουχῶνται διὰ τὴν ἐπίνοιάν των, καὶ νὰ σεμνύνωνται διὰ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν προσέξενυσαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος· τὸ ἔργον ἄμως, καίτοι δοκοῦν ἐντελές, ὑσερεῖτο τοῦ ἀναγκαιοτάτου τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδύναντο τὰ γραφόμενα νὰ γίνωνται εὐκόλως κοινότερα. Διότι τὸ ἐπίμοχθον καὶ ἡ δυσκολία τῆς ἀντιγραφῆς προσέξενουν τὴν ὀλιγότητα τῶν ὁμοειδῶν βιβλίων· ἡ ὀλιγότης περιώριζεν αὐτὰ εἰς ἓν πολλοσὸν μέρος γῆς, ἢ θαλάσσης· καὶ ὁ τοιοῦτος περιορισμὸς, ἀφ' οὗ ὑξέρει τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας, ὑπέβαλλεν αἰείποτε εἰς κίνδυνον αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς θησαυροὺς τῆς φύσεως· καθότι μία αἰφνίδιος πυρκαϊὰ, εἰς ἀνέλπιστος ἐξάνδραποδισμὸς, μία ὀλεθρία πλημμύρα ποταμῶν, ἢ θαλάσσης, ἢ ἐν φοικῶδες ναυάγιον ἐδύναντο
νὰ

νά εξαφανίσωσι τὰ ὀλιγάριθμα ταῦτα βιβλία, καὶ τὸ δεινότατον, ὅτι οὐ πάντοτε ἦτον δυνατὸν νά εὐρεθῇ ἄλλος τις Ἑσδρας διὰ νά τὰ ἀπομνημονεύσῃ.

Ἄν εἶναι δίκαιον νά ὀνομάζῃται ὁ χρόνος, ὡς καὶ ὀνομάζεται, Πανδαμάτωρ, τί κωλύει νά τὸν ὀνομάσωμεν καὶ Παντουργόν; ἐκεῖνο μὲν, κατὰ λόγον τῆς φύσεως ἀναγκαῖον, καὶ ἴσως δυσεξήγητον, τοῦτο δέ, κατὰ λόγον σχετικὸν πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἀνθρωπότητος.

„ ἅπανθ' ὁ μαχερὸς ἀναρίθμητος χρόνος
 „ φύει τὰ δὴλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

Σοφοκλ.

Αὐτὸς ὁ Παντουργὸς χρόνος ἐφεῦρε τέλος πάντων καὶ ἐκεῖνο τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων μικρὸν κοπιῶσαι, δύνανται μεγάλα νά διαπράττωσι· καὶ τοῦτο εἶναι ἡ πολυτίμος Τυπογραφία. Τυπογραφία, ἡ καρποφόρος τῶν βιβλίων ἄρουρα· τὸ ἐνεργητικώτατον κέντρον τῆς τῶν ἀνθρώπων φιλοτιμίας· ἡ ἄσβεστος τῶν Μουσῶν λαμπάς· τὸ

Τη-

Τηλεσκόπιον τῆς τῶν σοφῶν μεγαλονοίας ἡ
καὶ τέλος τὸ πιεσθῆριον τῶν ἀνθρωπείων ἡθῶν.
Τυπογραφία, ἣτις, ὡσπερ δι' ἐνὸς πιεσματος
ἐντυπώνει μυρίους χαρακτῆρας, οὕτω καὶ δι'
ἐνὸς τυπώματος κοινοποιεῖ πληθύν ὅσῃν βί-
βλιων· καὶ ἀποδίδωσιν οὐχὶ πενήκοντα ἢ
τριάκοντα πρὸς ἓν, ἀλλὰ χιλιάδας, καὶ μυ-
ριάδας, καὶ διασπείρει πανταχοῦ ἐν ἀφθονίᾳ
τὰ σπέρματα τῶν μαθήσεων.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ διακαέ-
ς εἰς ἐμπέφυκε ταῖς ἀνθρώποις ὁ ἔρως τοῦ
μανθάνειν· ἐκεῖ καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν γενναίων
πνευμάτων θαυμασίως ἐξάπτεται· καθότι ὁ
ὑποδεέστερος ἀμιλλάται μετὸν ἀνώτερον, καὶ
καλλιεργεῖ τὰς ἐνούσας αὐτῷ ἰδέας, καὶ προσ-
κτᾶται τὰς μὴ προσούσας· καὶ κεντᾷ ἑαυτὸν
εἰς τὸ νὰ γένη κατῆρ λόγων, πεπειθῶς, ὅτι
τὰ γεννήματά του δὲν θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἀλλὰ θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύ-
που· τὸ ὁποῖον λογίζεται ὁ φιλότιμος ἄκρον
ἄωτον τῆς φιλοτιμίας του.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ Σχολεῖα,
προάγονται, καὶ Ἀκαδημίαι λαμπρύνονται,
καὶ τὰ πολυτέχνια καλλιεργοῦνται· καθότι ἡ

φιλοσοφία περιθαλπομένη διὰ τῆς φιλοτιμίας τῶν φιλοσοφούντων, καὶ ἐξυπηρετουμένη διὰ τῆς εὐκολίας τοῦ τύπου, δὲν εἶναι πλέον ξένη εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἐλευθέρως μετὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας σκοπεύει, καὶ εὐσοχώτατα παρατηρεῖ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἐν Βιέννῃ φιλόσοφον, ὁ ἐν Βιέννῃ, τὸν ἐν Παρισίοις, ὁ ἐν Παρισίοις, τὸν ἐν Λόνδρᾳ, καὶ ἐν γένει ὁ ἑκασταχοῦ, τὸν ἑκασταχοῦ γῆς· καθότι Τυπογραφίας οὔσης, καὶ αἱ μεταφράσεις δὲν σήπονται ἐν τοῖς κιβωτίοις, καὶ οἱ μεταφραzaὶ πεποιθότες, ὅτι οἱ κόποι αὐτῶν οὐκ ἔσονται διακενῆς, ἀναβιβάζουσι συνεχῶς ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τοῦ Τύπου τοὺς ἀπανταχοῦ διαπρέψαντας σοφοὺς ἀνδρας, ὡς ἐκεῖθεν παρατηρούμενοι, καὶ παρατηροῦτες, καὶ σκοπεύομενοι, καὶ σκοπεύοντες, ὡς ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίαι, νὰ διασπείρωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἱερά σπέρματα τῶν γνώσεων, αἷ ἐξ-μελέτησαν καὶ ἐξέμαθον.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας μανθάνουσι κοινῶς πάντες ἄνθρωποι, τὴν ἀγαθὸν, τὴν φαῦλον· τὴν δίκαιον, τὴν ἀδίκον· τὴν ἀληθῆς, τὴν ψευδῆς· τὴν εὐθῆς,

θές, τὶ σχολιόν· τὶ συμφέρον, τὶ βλαπτικόν· καὶ ἐν γένει, τὶ αἰρετέον, καὶ τὶ φευκτέον· καὶ ὁσάκις ἐκδίδονται εἰς τύπους διὰ μιᾶς κανονικῆς Τυπογραφίας διάφοροι Συγγραφεῖς, τοσάκις ἡμεῖς ὀδηγούμεθα εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν αἰρετέων, καὶ τὴν φυγὴν τῶν φευκτέων. ὥστε τῷ ὄντι διὰ τῆς Τυπογραφίας τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων πιέζονται, καὶ πιεζόμενα λεπτύνονται, καὶ λεπτυνόμενα διορθοῦνται, καὶ διορθούμενα συγκροτοῦσι τὴν ὀρθὴν εὐδαιμονίαν τῆς τῶν ἀνθρώπων κοινωνίας. Ὁθεν καὶ ἐπινοηθεῖσα ἐν Μογοντία κατὰ τὸ χιλιεσὸν τετρακοσιοσὸν τεσσαρακοστὸν σωτήριον ἔτος παρὰ Ἰωάννου Γουττεμβέργιου καὶ Ἰωάννου Φαύσου, καὶ τελειοποιηθεῖσα ἐν διαστήματι εἰκοσιδύο χρόνων, ἤρξατο πρῶτον ἀπὸ τῶν ἱερῶν, κοινοποιήσασα εἰς δύο Τόμους τὴν θείαν Γραφήν, καὶ διαδοῦσα ἐν δευτέροις τὸ περὶ τῶν Καθηκόντων τοῦ σοφοῦ Κικέρωνος· ἐκεῖνο μὲν, διὰ φωτισμὸν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, τοῦτο δέ, διὰ σολισμὸν τῆς ἠθικῆς εὐταξίας.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα χαρακτηριστικὰ τῆς εὐκταίας παντὶ ἔθνει καὶ ἀναγκαιοτάτης Τυπογραφίας. Ἀλλὰ τοιαύτη οὐ-

εὔσα, δεῖται καὶ πολλῶν καὶ μεγάλων πρὸς
 αὔξασιν, αὔξῃσιν, καὶ διαμονὴν· καθότι ἡ
 κλεῖς τῆς Τυπογραφίας κεῖται ἐν χερσὶ βασι-
 λέως, καὶ τὴν ἀνοίγει διὰ νὰ εἶναι κοιτῶν τῶν
 Μουσῶν, καὶ τὴν κλείει, ὅταν γένηται πῖθος
 Πανδώρας. Αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας ἴσαν-
 ται ἐπὶ τῆς κοινῆς συμφωνίας τῶν ἀρχηγῶν
 ἐκάστου ἔθνους, καὶ ἐν ὅσῳ ἐκεῖνοι κατ' εὐτυ-
 χίαν πνέοντες ταυτὰ, καὶ φρονῶντες παρα-
 πλήσια, συμπλέκουσι τὴν ἀδιάρρηκτον συναρ-
 μογὴν τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἔ-
 θνος ἀγάπης· καὶ αὗται πεπηγάσι σεβρότατα,
 καὶ διαμένουσιν ἀκλόνητοι, ὡς ἐπὶ πέτρας, μη-
 δόλως ἐπηρεαζόμεναι μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς
 τῶν ποταμῶν, μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιφορὰς τῶν
 ἀνέμων· ἂν δὲ, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκείνη ἡ συναρ-
 μογὴ ἤθελε λάβῃ ἀρχὴν νὰ ὑποδιαλύηται, καὶ
 αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας, ὡς καὶ τῶν ἄλλ-
 λων κοινῶν καλῶν, κατ' ὀλίγον κλονούμεναι
 καὶ διαρρέουσαι πίπτουσι, φεῦ! καὶ πίπτουσι
 μετ' ἧχου.

Ὁ ἐντὸς τῆς Τυπογραφίας καλλωπισμὸς ἐ-
 ξήρτηται ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες κατὰ κοινὴν
 ἐκλογὴν ἤθελον κριθῆ ἱκανοὶ νὰ ἀναδεχθῶσι
 τὴν

τὴν ἐπιστάσιαν καὶ καλλιέργειάν τῆς. Καὶ ἡ πρόοδος καὶ δόξα μιᾶς Τυπογραφίας ἀπαιτεῖ τὴν φιλόκαλον καὶ φιλογενῆ σπουδὴν καὶ συνδρομὴν τῶν πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν τοῦ Γένους. Ταῦτα συνισῶσι, συντηροῦσι, καλλιεργαῦσι καὶ κλείζουσιν ἐκάστην Τυπογραφίαν· καὶ ταῦτα ἀγαθῇ τύχῃ συνέδραμον, καὶ συντρέχουσι, καὶ Θεοῦ συναιρομένου, συντρέξουσι μέχρι τέλους εἰς τὴν ἀγαθὴν, καὶ εὐεπήβολον ἀποκατάστασιν καὶ διαμονὴν τῆς πρότερον μὲν ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐτῇ Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας, ἥδη δὲ ἀγαθῇ τύχῃ ὑποβληθείσης ὑπὸ τὴν κοινὴν ταῦ Γένους κηδεμονίαν.

Ζήτω ὁ Γαληνότατος καὶ Κραταϊότατος ἡμῶν ΑΝΑΞ, ἡ Κορωνίς τῶν προκατόχων αὐτοῦ μεγάλων Βασιλέων· ὁ ἀκριβὴς φύλαξ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐπιεικείας· ὁ εὖσπλαγχνικώτατος καὶ ἡρωϊκώτατος ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΑΧΜΟΥΤ Β΄. Εἴη τὸ Κράτος αὐτοῦ διαίωνιον, καὶ θριαμβεῦσον κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων. Ἡ Ἱερά αὐτοῦ Μεγαλειότης ὑσερον ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον προβλεπτικὴν καὶ βαθυνουστάτην πρόνοιαν, δι' ἧς μὲ θάμβος τῆς ἀπαν-

ἀπανταχόθεν πολιτικῆς παρατηρήσεως, διοικει θυμασίως τὴν Θεοφρούρητον ΑΓΤΗΣ Βασιλείαν, καταδιώκουσα πᾶν εἶδος κακίας, καὶ φιλοτιμουμένη νὰ διακρατήσῃ πανταχοῦ τὴν εὐνομίαν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων ΤΗΣ, ἐπιβραβεύει βασιλικῶς καὶ εἰς τὰ διάφορα ἔθνη, ἃ τινὰ περιθάλλονται ὑπὸ τὰς κραταιὰς ΑΓΤΗΣ πτέρυγας, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ συνιστῶσι καὶ νὰ καλλιεργῶσι, ὅσα κοινὰ καλὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτῶν εὐταξίαν, εἰς τὴν βελτίωσιν ἐκάστου ἔθνους, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. ΑΓΤΗ πρὸς τοὺς ἄλλοις βασιλικῶς καλοῖς, οἷς ἠλέησε, καὶ ἐλεῖ μεγαλοπρεπῶς τὸ ἡμέτερον Γένος, ἐνεπισεύσατο ἡμῖν καὶ τὰς κλειῖς μιᾶς κοινῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας, ἀναστέλασα πρότερον τὴν ἄλογον ἐλευθερίαν, καὶ ὄρον αὐτοκρατορικῶς ἐπιθεῖσα, ὥστε δυνάμενοι δι' αὐτοῦ νὰ καρπούμεθα τὰ ἐκ τῆς Τυπογραφίας καλὰ, νὰ ἀποφεύγωμεν πᾶν, ὅ,τι δύναται νὰ συσκιῶσῃ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀκραιφναῦς ἡμῶν ὑποταγῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων ἀντιφρονούντων.

Ζήτω ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Δεσπότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κύριος Γρηγόριος, ὁ φωταυγὴς τῶν Πνευματικῶν χαρισμάτων διανομεύς, καὶ κατ' ἀξίαν Ποιμενάρχης. Ζήτησαν οἱ Ἵψηλότατοι καὶ περικλεέστατοι Αὐθένται, οἳ τε νῦν πανευκλεῶς Ἡγεμονεύοντες, καὶ οἱ πρότερον πανεδύξως τῆς ἀρχῆς παυσάμενοι, ὧν οἱ μὲν παρόντες, αὐτουργοὶ γίνονται τῶν καλῶν· οἱ δὲ καὶ τὰς Θεοφρουρήτους αὐτῶν ἡγεμονίας σοφῶς διεξάγοντες, μερίστην ἔχουσι πρόνοιαν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῶν συνετῶν καὶ φιλοκάλων τῆς Αὐθεντείας αὐτῶν ὑπουργῶν συμπράττουσιν εἰς τὰ κοινωφελῆ. Ζήτω ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ Περιβλεπτος Ἡγεμονικὸς γόνος καὶ Μέγας τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας Διερμηνεὺς Κύριος Κύριος Ἰωάννης Καλλιμάχης, ὁ δι' ἀμοιβὴν τῆς παγγενοῦς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀξιώθεις τοῦ ἀξιώματος, καὶ ἐπαξίως τοῦ ἀξιώματος ἀναδειχθεὶς κοινωφελέστατος καὶ φιλόγενέστατος. Ζήτησαν σὺν αὐτοῖς καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ Γένους ἐξάρχοντες, οἱ λαμπρότατοι καὶ χαριτόβρυτοι τῆς Ἐκκλησίας ἀσέρες, καὶ οἱ λοιποὶ

παν-

πανένδοξοι τῆς τοῦ Γένους δόξης προασπισταὶ
καὶ συνίστορες. Ἄπαντες ἀναλαβόντες πλη-
ρέστατον τὸν ζῆλον τῶν καλῶν συγκροτοῦσι
τὴν εὐτυχῆ ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται
κοινὴ πρόνοια καὶ μελέτη ἀνεπίστροφος τῶν
κοινῶν καλῶν καὶ κιβώτια τῶν εἰς τοὺς πτω-
χοὺς ἐλεῶν κατ' ἔρανον τῶν φιλογενῶν συγ-
κροτοῦνται καὶ Νοσοκομεῖα ἀνεγείρονται καὶ
τὰ Κοινὰ διαπρέπουσι καὶ αἱ Μοῦσαι σοφοῦσι
πανταχοῦ, καὶ αἱ Χάριτες περιχορεύουσιν.

Οὗτοι πάντες οὐχὶ παντοῖον, ἀλλ' ἐν μόνον
ἀγαθὸν εὐτύχημα ἐνασμενιζόμενοι, καὶ ἐπι-
ποθοῦντες τὴν τοῦ Γένους εὐκλειαν, καὶ ἀγα-
θὴν πρόοδον, κατιδόντες, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Τυ-
πογραφία δις ἤδη ἐγγχειρισθεῖσα ἀνθρώποις ἰ-
διώταις, ἐσφάλῃ καὶ μὴ εὐροῦσα τὴν ἀνήκου-
σαν καὶ δυνατὴν καλλιέργειαν, πέπτωκε, βου-
λὴν ἀγαθὴν ἐβουλεύσαντο, ὥστε νὰ τὴν ἀνε-
γείρωσι, καὶ νὰ τὴν ἀποκαταστήσωσιν ἀσφα-
λέστερον. Καὶ δὴ συνελθόντες πολλάκις, καὶ
συνδιασκεψάμενοι, καὶ ἐξευρόντες συνετῶς,
ὅσα εἶναι συντελεστικά καὶ συντηρητικὰ ταύ-
της, συνεῖπον ἅπαντες, καὶ συνεψηφίσαντο νὰ
τὴν ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἀ-
δρα-

δρανοῦς ἐπίσασίας, καὶ νὰ τὴν ἀξιῶσσι τῆς κοινῆς τοῦ Γένους προσασίας καὶ ἀντιλήψεως· καὶ προσηλώσαντες αὐτὴν, καὶ ἀδιαχωρίσως συνενώσαντες τῷ Κοινῷ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας συστήματι, καὶ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ἐπὶ παντὶ ὄργανῳ Τυπογραφικῆς ἐργασίας δαψιλῶς ἐναποταμιεύσαντες εἰς αὐτὴν, ἐπεβεβαίωσαν ἐγγράφως τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς ἐπεσφράγισαν· ἵνα γένηται ἐνδείξις καὶ τῆς κοινῆς ἀπάντων συμφωνίας, καὶ τοῦ πρὸς τὰ κοινὰ καλὰ ἀκατηλεύτου αὐτῶν ζήλου.

Ταῦτα δὲ συνειπόντες θεοφιλῶς περὶ Τυπογραφίας, καὶ ἐπιθέντες αὐτῇ εὐκλεῶς τὸ ποθεινότατον ὄνομα, Κοινὴ τοῦ Γένους Τυπογραφία, προσεκαλέσαντο καὶ ἡμᾶς, τέσσαρας μὲν τῶν ἐγκριτοτέρων Ἀρχιερέων, δύο δὲ τῶν Ἀρχόντων, καὶ δύο τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ· καὶ ἐνεπισεύθησαν ἡμῖν τὴν ἐφορίαν αὐτῆς καὶ ἄοκνον καλλιέργειαν. Ἰπαγορεύσαντες δὲ τὰ εἰκότα, καὶ ἀπαγορεύσαντες τὰ ἀπάδοντα, ἐπεσφράγισαν τὰς εἰς ἡμᾶς ὑποθήκας συνωδὰ τῇ βασιλικῇ θελήσει μετὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ταύτην ἐντολήν· „ Ἀπόδοτε τὰ

Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
 Ἡμεῖς δὲ, φίλτατοι ὁμογενεῖς, τὸ γλυκὺ καὶ
 πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀναδέχθημεν μετὰ πά-
 σης προθυμίας τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους
 Τυπογραφίαν, ἐπὶ σκοπῷ κυριωτέρῳ τοῦ νὰ ἐ-
 ξυπηρετήσωμεν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ὠφέ-
 λειαν τοῦ Γένους· καὶ νὰ ἐπισπάσωμεν εἰς τὸ
 κέντρον τῆς φίλης πατρίδος τὴν προσοχὴν καὶ
 φιλοκαλίαν τῶν ἀπανταχοῦ πεπαιδευμένων
 αὐτῆς υἱῶν, διὰ νὰ ἀνατέλλωσιν οἱ λαμπροὶ
 αὐτῶν πόνοι ἐκεῖθεν, ὅθεν εἶδον καὶ αὐτοὶ
 πρῶτον τὸν Ἥλιον ἀνατέλλοντα.

Διὰ νὰ γένηται δὲ τὸ ἔργον ἄξιον τῆς ἐπαγ-
 γελίας καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Γένους, οὐκ ἐφει-
 σάμεθα μῆτε κόπων, μῆτε ἰδρώτων, μῆτε χρη-
 μάτων, μῆτε παντοίας ἄλλης προσοχῆς καὶ
 φιλοπονίας, ὥστε νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν αὐτῇ, ὅσα
 χρειώδη, ὅσα συντελεστικά, καὶ ὅσα εἶναι ἀ-
 ναγκαίως ἀπαιτούμενα εἰς τὴν σύστασιν μιᾶς
 εὐκλεοῦς καὶ λαμπρᾶς Τυπογραφίας. Ἐντεῦ-
 θεν καὶ πιεσῆρια εὐθύτατα, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ
 χαρακτῆρες λαμπρότατοι, καὶ χάρτης καθα-
 ρώτατος, ὁ μὲν μετακομισθεὶς ἤδη, ὁ δὲ ὅσον
 οὕτω μετακομισθησόμενος ἀπὸ τῶν ἐν Εὐρώ-
 πῃ

τη περιφανεστάτων χαρτουργείων. "Ετι δὲ καὶ
 φοιχειοδέται δεξιοί, καὶ πιεσῆρες ἐπιτήδαιοι,
 καὶ ἐπιθεωρηταὶ εὐμαθεῖς καὶ ἐχέγγυοι, καὶ
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ οἱ τοῦ Γένους ὀφθαλμοὶ
 ἐπαγρυπνοῦντες καὶ μὴ νυσάζοντες.

Συνέση λοιπόν, (τὸ ἐπιφωνοῦμεν πάλιν μὲ
 χαρὰν) συνέση πρότερον ἢ κοινὴ τοῦ Γένους
 Τυπογραφία δι' ἱερᾶς Βασιλικῆς συγκαταθέ-
 σεως· συντηρεῖται νῦν διὰ κοινῆς συμφωνίας
 τῶν πρωτίτων τοῦ γένους· καὶ καλλιεργεῖται
 διὰ τῆς ἀόκνου ἡμῶν ἐπιμελείας, ἔργον πρώ-
 τιστον καὶ ἀναγκαιότατον ἀμέσως ἀναλαβού-
 σα τὴν ἐκδοσιν τοῦ δευτέρου Τόμου τῆς Κι-
 βωτοῦ εἰς χάρτην καθαρῶτατον, καὶ εἰς τύ-
 πον λαμπρότατον καὶ πολλῷ τοῦ πρώτου δια-
 φέροντα. Τί μένει λοιπόν; τί ἀπαιτεῖται
 πλέον; οὐδὲν ἄλλο βέβαια, εἰ μὴ ὁ ζῆλος τῶν
 φίλων καὶ φιλοσόφων τῆς φίλης πατρίδος υἱῶν
 (ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξήρτηται τὸ κλέος καὶ ἡ
 δόξα της) ἐκείνων τῶν υἱῶν, οἱ ὁποῖοι προ-
 κισθέντες μὲ τὸν πλοῦτον τῶν φυσικῶν χαρι-
 σμάτων, τὰ ὁποῖα διαχέει δαψιλῶς ἢ φιλό-
 τεκνος καὶ θαυμασιά Ἑλλάς εἰς τὸν κόλπον
 τῶν τέχνων της, ἠξιώθησαν γὰρ γένωνται, οἱ
 μέν

μὲν νυμφίοι τῶν Μουσῶν · αἱ δὲ μνηστῆρες ,
αἱ δὲ ἐρασταί . Τούτους ὡς φιλογενεῖς φιλογε-
νῶς προσκαλούμεθα , οὐχὶ διὰ νὰ μαιεύσω-
μεν ἡμεῖς τὰ τούτων ἔκγονα κατὰ τὸν μαι-
ευτικὸν Σωκράτη , ἀλλ' ἀφ' οὗ τὰ μαιεύσῃσι
διὰ τῆς ἀτενοῦς φιλοπονίας οἱ γνήσιοι αὐτῶν
πατέρες , ἀφ' οὗ πανηγυρίσωσιν εὐκλεῶς τὰ
ἀμφιδρόμια αὐτῶν , καὶ ἐπιθήσωσιν ἐκάστῳ
τὸ κλεινὸν ὄνομα , νὰ τὰ ἐπάναπαύσωσιν εἰς
τὸ κοιτεῖον τῆς παρ' ἡμῖν τοῦ Γένους Τυπο-
γραφίας · ἐνταῦθα δὲ γενόμενα ἡμεῖς ἀποδε-
ξόμεθα αὐτὰ φιλοφρόνως , καὶ ἀπαμφιάσαν-
τες τὴν βρεφικὴν ἀμπεχόνην , καὶ διὰ τοῦ
τύπου

„δόντες θοιμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
θέλομεν ὀδηγήσει αὐτὰ πανταχοῦ γῆς Ἑλλη-
νικῆς , διὰ νὰ κάμωσι τὴν εὐδαίμονα περιή-
γησιν , καταστέφοντα καὶ περικοσμοῦντα τὰ
μνημεῖα τῶν προπατόρων . Ἐκαστος δὲ τῶν
Ἑλλήνων κατανοήσας αὐτὰ οὐχὶ μόνον ἀπὸ
τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς
φωνῆς , ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐσθῆτος ,
ὅτι εἶναι περικλεῆ τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος
γεννήματα , θέλει προσθήσῃ τῇ χαρᾷ του
χα-

χαράν, καὶ θέλει βοήσῃ μετ' ἀγαλλιάσεως

„ ὦ πάτρα πάτρα σὺ κιδιάνειρα πατρίς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπιφωνοῦμεν πρὸς τοὺς λαμπροὺς τῶν Μουσῶν νυμφίους· τὰ δ' αὐτὰ λέγομεν καὶ πρὸς τοὺς περιφανεῖς μνηστῆρας, ὅσοι μῆπω κατακοιμηθέντες παρὰ

— Μούσαις Ἑλικωνιάδεςσι,
περιπολοῦσιν ἔτι καὶ περισρέφονται, καὶ

„ Παρνησοῦ νιφόντος ὑπὸ πτυχία ξυνίασι,
καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστος μῆπω

„ Δαφνηφαγῶν φοίβαζεν ἐκ λαϊμῶν ὄπα,
ἀλλὰ — πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας

„ Προθυσόμενος ἔοικε ποιήσεως.
πρὸς ἐκείνους δηλονότι, οἳ τινες ἀποταμιεύοντες τὰ ἴδια γεννήματα εἰς τὸν οἰκεῖον χρόνον, προγυμνάζουσιν ἑαυτοὺς μεταφράζοντες τὰ κομψότερα καὶ ἀναγκαιότερα συγγράμματα τῶν ἐν Εὐρώπῃ περιφανεσέρων Συγγραφέων, καὶ ὠφελούντες διὰ κοινῶν πόνων, ἕως οὗ νὰ ὠφελήσωσι καὶ διὰ τῶν ἰδίων.

Ἐπίσης δὲ προσκαλοῦμεθα καὶ τοὺς ἐνδόξους ἔρασθας, οἳ τινες προμνησευσάμενοι ἑαυτοῖς τὰς Χάριτας, ἐκωλύθησαν ἀπὸ τῆς μετὰ τῶν Μουσῶν συναικίσεως· ἀλλ' οἰονεὶ ἀπαρεσικό-

με-

μενοι εἰς τὸ, ὅτι ἄγονοι λόγων αἱ Χάριτες, ἐρώσι τῶν Μουσῶν ἔρωτα θεῖον, καὶ περιθάλλουσι αὐτάς δι' ὑπερβολὴν φιλοκαλίας· καὶ παρατηροῦντες, ἐξευρίσκουσιν, εἴπου τι τῶν Μουσῶν γέννημα παρέβριπται ἀτημέλητον· καὶ εὐρόντες, ἀναλαμβάνουσιν αὐτὸ, καὶ υἰοθετοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ περικοσμοῦντες διὰ τοῦ τύπου, δημοσιεύουσι λαμπρῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, σωτῆρες λόγων καὶ σοφίας ἐπαξίως ἀποκαλούμενοι. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ περίβλεπτοι Ζωσιμάδαί, οἱ Καπλάναι, καὶ οἱ Βαρβάκαι, οἱ φιλογενέσατοι καὶ κοινωφελέςατοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κοσμήτορες. Τοιοῦτοι εἶναι, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἢ ἐμιμήθησαν, ἢ θέλουσι μιμηθῆ τούτους θαυμασίους τούτους ἄνδρας, συνδρομηταὶ τῆς εἰς τύπους ἐκδόσεως διαφόρων Συγγραμμάτων γινόμενοι, τούτους ὁποίους ἡμεῖς σωτῆρας λόγων ἀποκαλοῦντες, δὲν ἀμαρτάνομεν.

▽ Τούτους ἅπαντας, ὅσοι Συγγραφεῖς, ὅσοι μεταφρασαὶ, ὅσοι συνδρομηταὶ καὶ σωτῆρες λόγων εἰσιν, ἡμεῖς προσκαλοῦμεν εἰς τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους Τυπογραφίαν, προπληροφοροῦντες αὐτούς, ὅτι ὁ τύπος ἔσται λαμπρότερος

ρος καὶ ὀρθότερος, ἢ δαπάνη ἢ αὐτὴ, τὸ δὲ κλέος ἀθάνατον. Ἡ Ἑλλὰς ἡ φίλη καὶ φιλότεκνος Πατρίς χαίρει καὶ ἐναμβρύνεται, ὅταν βλέπη ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις βιβλίοις τὰς γλυκείας ταύτας ἐπιγραφάς, Εὐγένιος Βούλγαρις, Νικηφόρος Θεοτόκης, Ἄνθιμος Γαζής, Νεόφυτος Δούκας, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, Στέφανος Κομμητᾶς, Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, Διαμαντῆς Κοραΐης, Κωνσταντῖνος Κούμας, Ἀναστάσιος Γεωργιάδης, Ζωσιμάδαι, Καπλάναι, Βαρβάκαι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ὅλως Ἑλληνικά, καὶ Ἑλληνικὸν ζῆλον πνέοντα. Ὅταν ὅμως κατίδη ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καὶ τὰς ἐξῆς ὑπογραφάς, ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας, ἐν Παρισίοις, ἐν Λειψία, ἐν Βενετία, καὶ ἄλλας, εἰσινεὶ αἰσχυνομένη, ἀποναρχᾶ, καὶ κατασέλλει τὸ φρόνημα, ἐποδυρομένη τὴν ἀτέλειαν. Φίλοι τῆς φίλης πατρίδος υἱοί, παραμυθήσατε ταύτην τὴν λύπην τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρός· ἀφέλετε τὸ ὄνειδος τῆς· καλύψατε τὴν ἐπὶ τούτῳ αἰσχύνην τῆς. Ὡ πόσον θέλει χαρῆ! πόσον θέλει κροτήσει τὰς χεῖρας, ὅταν καθαρῶσα ἐν ταῖς ἐκδόσεσι γεγραμμένα τὰ γλυκύτατα ὀνόματα τῶν υἱῶν, ἤτελε συγ-
κα-

κατίδῃ καὶ ἑαυτὴν συγκαταγεγραμμένην μὲ
τὴν ὑπογραφήν ταύτην , ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τοῦ Γένους Τυπογραφείῳ .

οἱ τῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας "Ἐφοροὶ .

Τοιαύτη εἶναι, φίλτατοι ὁμογενεῖς , ἡ προαί-
ρεσις τῶν προύχόντων τοῦ ἡμετέρου Γένους .
Τοιοῦτος εἶναι ὁ περὶ τὰ καλὰ ζῆλός των
καὶ κατασιγάσθωσιν , ὅσοι δι' ἀπειροκαλίαν
καὶ γνώμης μοχθηρίαν τολμῶσι νὰ καθάπτων-
ται τῶν Ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ
Γένους προΐσταμένων . Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς
βαρβαρότητος , καὶ ἀφιλοκαλίας . Ἡ παροῦ-
σα ἐποχὴ τῶν Ἑλλήνων ἀμιλλᾶται μὲ τὴν
προγονικὴν λαμπρότητα . ἐκάστη τάξις ἀν-
θρώπων προθυμοποιεῖται νὰ συνεισφέρει , ὅ,τι
δύναται εἰς τὴν τοῦ Γένους εὐκλείαν . Ὁ Ἱε-
ρὸς κληρὸς πνέει ζῆλον φιλογενείας καὶ φιλο-
μαθείας . ἡ Πανευγενὴς χορεία οὐδὲν ἤττον
φιλοτιμουμένη , καταθύει τὰ ἴδια ὑπὲρ τῶν
κοινῶν καλῶν . οἱ ἔμποροι , οἱ τεχνῖται καὶ
πᾶσα ἄλλη τάξις ἀνθρώπων γίνονται μιμη-
ταὶ τῶν εἰρημένων , καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐκ-
τέ-

τέλεσιν τῆς ἐκείνων ὁδηγίας

Ἄπαντες ἔχθροὶ τῆς ἀμαθείας ἄσπονδοι, συντελοῦσι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εἰς τὴν σύστασιν καὶ πρόοδον τῶν ἑκασταχοῦ σχολείων, καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ εἰδῶσι τὴν φιλοσοφίαν ἐπιχωριάζουσιν, καὶ λαλοῦσαν οὐχὶ μὲ γλῶσσαν ἔκφυλον, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνδεχομένην γλυκύτητα τῆς προγονικῆς εὐφραδείας. Φιλάνθρωποι καθ' ὑπερβολὴν προνοοῦνται τῶν πολυειδῶς ἀσθενούντων καὶ ἐπαύξουσι, καὶ ἐπισκευάζουσι τὰ ἑκασταχοῦ νοσοκομεῖα, καὶ ἐπιμελοῦνται νὰ εἰσαγάγῳσιν ἐν αὐτοῖς πᾶσαν περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν τῶν νοσοούντων. Εὐσπλαγχνοὶ καὶ συμπαθεῖς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν, συνεστήσαντο κοινὸν καταφύγιον τῶν ἐνταῦθα πτωχῶν, καὶ τῶν ἄλλοθεν ποθεν ἐρχομένων καὶ κοινῇ γνώμῃ καὶ συμφωνίᾳ Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἡγεμόνων, Ἀρχόντων, Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν Συστημάτων διώρισαν ἰδιαίτερον Κιβώτιον ἐλέους, (*) εἰς ὃ καταβαλόντες ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν δύν-

(*) Τὸ Ῥηθὲν Κιβώτιον συνέστη πρὸ ἐνὸς ἤδη χρόνου συντόνῳ προσαφίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότη, τῶν Ἱερουργῶν

δύναμιν δαψιλῆ συνεισφοράν, ἐπέστησαν εἰς
αὐτὸ ἐπιτρόπους ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος,
ἀνδ-

λοτάτων Αὐθεντῶν, καὶ τοῦ Ἐκλαμπροτάτου καὶ Περιβλέπτου
Ἡγεμονίδου καὶ Μεγάλου Διερμηνέως. Ἐναπετέθη δὲ εἰς ἐν
τῶν ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λιθοκτίστων Οἰκητηρίων, καὶ
ἐγένετο ἰκανὴ συνεισφορὰ τῶν τε Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτι-
κῶν, καὶ λοιπῶν συστημάτων, τὸσον τῶν ἐνταῦθα, ὅσον καὶ τῶν
πολλαχοῦ ὁμογενῶν. Ἐφοροὶ δὲ καὶ γενικοὶ προσάται αὐτοῦ εἶ-
ναι ἡ Παναγιότης του, καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης του· ὑφ' ὧν ἐκλεχ-
θέντες ἀπὸ τῶν διαφόρων ταγμάτων ἄνδρες ὑποληπτικοὶ καὶ
φιλοκαλοὶ, διορίσθησαν Ἐπιτροποὶ αὐτοῦ· ἐκ μὲν τῶν Ἀρχιε-
ρέων ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Κυζίκου κύριος Κωνσάντιος· ἐκ
δὲ τῶν πολιτικῶν ὁ εὐγενέστατος ἄρχων μέγας Ποσέλικος κύ-
ριος Γρηγόριος Μάνας· ἐκ δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ ἄλλων συστη-
μάτων οἱ τιμιώτατοι κύριοι Χατζῆ Χάνας Φάχρης· Χατζῆ
Αἰνέκης· Χατζῆ Παναγῆ· Μισὲρ Θεοδοσίος· Χριστόδουλος
Μαυρουδῆς· Χοντζᾶ Λαμπίκης· Εὐεράτιος Σεβασόπουλος·
Μανουὴλ Δανέζης· Γεώργιος Σαματᾶς· Δημήτριος Σχηνᾶς·
καὶ Παλάσης Ἀσημάκης, καὶ ἕκ τούτων οἱ κύριοι Εὐεράτιος
Σεβασόπουλος, καὶ Γεώργιος Σαματᾶς εἶναι κλειδοῦχοι τοῦ
Κιβωτίου. Εἰς αὐτοὺς ἐνεχειρίσθη πᾶσα ἡ καταβληθεῖσα ποσότης,
καὶ ἐγχειρίζεται σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἡ γινομένη τῶν φιλο-
γενῶν συνδρομή. Αὐτοὶ δὲ παραλαμβάνουσι τὰ συναγόμενα
χρήματα, καὶ τὰ τοκίζουσιν εἰς μέρη ἀσφαλῆ· καὶ ἐλθοῦσης τῆς
διορίας συναγοῦσι τοὺς τόκους, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ κανονικὰ
εἰσδήματα, καὶ τὰ ἐναποταμιεύουσιν εἰς τὸ Κιβώτιον. Καὶ
πρὸ τῶν ἐξῆς ἑορτῶν, δηλαδὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν τοῦ Πάσχα,
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῆς Παναγίας γίνεται ἀκριβὴς ἐξέ-
τασις ὅλων τῶν χρῆσιν ἔχόντων, καὶ καταγράφονται τὰ ὀνόματά-
των, καὶ περιστατικώτερον ἢ ἀνάγκη ἐκάστου. Αἱ τοιαῦται κα-
ταγραφαὶ ἐμφανίζονται εἰς τοὺς Ἐφόρους, καὶ ἐπιβεβαιοῦνται
παρ'

ἄνδρας τιμίους, καὶ εὐσυνειδήτους, οἵτινες οἰκονομοῦντες τὴν καταβληθεῖσαν ποσότητα καὶ παραλαμβάνοντες τὴν ἀπανταχόθεν κατευθυνομένην τῶν φιλογενῶν καὶ φιλοπτώχων συνδρομὴν, ἐπαγρυπνοῦσι, καὶ βοηθοῦσι προθύμως εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, καὶ ποικίλαις περιστάσεσι πιεζομένους. Τοιαύτη εἶναι ἡ παρῶσα κατάστασις τῶν Γραικῶν· τοιαῦτα εἶναι τὰ φρονήματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν προσατῶν τοῦ Γένους, φρονήματα ἄξια ἐπαίνων, καὶ παραίτια χάριτος, καὶ οὐχὶ κλαυθμῶν καὶ μομφῆς, ὡς ὑποτιθέασιν ἀκρίτως τινὲς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἡμετέραν ἀτυχίαν ὁμογενῶν.

Ὁ τῆς Τυπογραφίας θεωρὸς Ἰλαρίων Κηρῆς.

παρ' αὐτῶν, ἔπειτα δίδονται εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους, οἱ τινες συνελθόντες, διανέμονται τὰ ἐλθῆ κατα τὰς γενομένας καταγραφάς. Ἄν δὲ μετὰ τοῦ χρόνου συμβῇ ἄλλη ἀνάγκη, ἢ παρθενοῶν ἀναγκαζομένων ὑπὸ πείνας ἢ παρεκτραπῶσιν, ἢ ἄλλων τινων ὑπ' ἄλλων περιστάσεων κινδυνευόντων, ἀναγγέλλονται ταῦτα τοῖς Ἐφόροις, καὶ γενομένης τῆς ἀναγκαίας ἐξετάσεως προμηθεύονται τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἀπαλλάττονται οἱ πάσχοντες. Εἴναι μεγίστη ἐλπίς ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπανταχόθεν φιλογενῶν θέλει ἀξίωση ἢ πρόσοδος τοῦ Κιβωτίου, ὥστε καὶ ἡ ἀπὸ τούτου παραμυθία τῶν ὁμογενῶν νὰ γίνηται δαψιλεστέρα καὶ χρησιμωτέρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

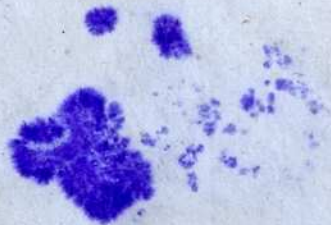

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000031544

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

50
50

